

“Els cristians som ciutadans del món”

Entrevista al Vicari de la Prelatura per a Catalunya, Dr. Antoni Pujals, publicada a La Vanguardia el passat 13 de gener.

16/01/2008

L'Opus Dei commemora el 70è aniversari del pas de Josepmaria Escrivà de Balaguer per les terres de la Baronia de Rialb i de l'Alt Urgell cap a Andorra. Compleix 25 anys com a prelatura i 80 des de l'inici de les seves activitats

apostòliques. L'IESE celebra els 50 anys. De tot això parla el vicari per a la delegació de Catalunya d'aquesta prelatura, Antoni Pujals (Terrassa, 1955).

L'Opus Dei viu un calendari dens d'aniversaris....

Dos es refereixen al treball evangelitzador del fundador de l'Opus Dei a Catalunya. La relació de sant Josepmaria amb aquestes terres va ser molt densa. Ell personalment, acompanyat d'Àlvaro del Portillo, va iniciar la labor de l'Opus Dei aquí, on va venir moltes vegades. Ara es compleixen 70 anys de la seva estada més prolongada a Catalunya i de la primera vegada que hi va celebrar l'Eucaristia. D'aquella estada –de la qual es publica una investigació històrica, *Andorra, Terra d'acollida*– va guardar sempre el record d'una protecció especial de la Mare de Déu, en moments d'angoixa interior.

Protecció de la Mare de Déu?

El fundador de l'Opus Dei va palpar la protecció particular de la Mare de Déu en la seva relació amb Catalunya, com el 1946, per part de la Mare de Déu de la Mercè, de camí a Roma per aconseguir l'aprovació jurídica de l'Opus Dei. O quan, en la festa de la Mare de Déu de Montserrat de 1954, va quedar curat de la diabetis.

Bé. Un altre aniversari és el cinquantenari de l'IESE.

Sant Josepmaria va encoratjar perquè hagués a Barcelona un centre per formar directius d'empreses que dependria de la Universitat de Navarra. En aquesta universitat, va pronunciar fa 40 anys l'homilia *Estimar el món apassionadament*, que condensa de manera paradigmàtica el missatge que ell va anomenar “materialisme cristià”, que es troba en el cor de la tasca de l'IESE.

Materialisme cristià?

Ell ens animava a considerar que Déu crida els fidels corrents a servir-lo en i des de les tasques civils, materials, seculars de la vida humana: en la feina i les ocupacions quotidianes. El repte consisteix a aconseguir que la vida espiritual tingui conseqüències en la vida corrent. Ho resumia així: “la nostra època necessita restituir, a la matèria i a les situacions que semblen més vulgars, el seu sentit noble i original, posar-les al servei del Regne de Déu, espiritualitzar-les i fer-ne un mitjà i una ocasió del nostre encontre continu amb Jesucrist.” Per exemple, la vida de família, l’amor humà i el matrimoni són llocs privilegiats de tracte íntim amb Déu, fent-los alhora plenament humans. És un missatge molt actual: descobrir tota la grandesa vocacional del matrimoni i de la família.

Per què consideren vostès que aquesta homilia és històrica?

Personalment, d'aquesta homilia em va impactar molt la insistència en la secularitat dels cristians: som ciutadans del món, amb els mateixos drets i responsabilitats que els altres. D'aquí es deriva que l'acció dels catòlics en la vida civil ha de ser conseqüència de l'exercici personal, lliure i responsable, dels drets i obligacions, amb uns principis compartits –els que emanen de la doctrina cristiana- però amb una acció molt plural. Es tracta d'una aposta decidida per a la llibertat d'acció, junt amb la responsabilitat de tirar endavant la pròpia societat.

Aquestes qüestions estan sent debatudes, especialment arran de l'acte del dia 30, a Madrid, amb motiu de la família. Quin paper té l'Opus Dei?

L'Opus Dei es proposa realitzar una gran catequesi, sobretot entre els laics, per a una presa de consciència de les implicacions de ser cristià enmig del món. Això inclou la importància de la família, com han destacat Benet XVI i els bisbes. La família és font de deures i drets, i resulta vital per al desenvolupament de totes les persones, no sols per als cristians. Corresponen, però, a altres instàncies de l'estructura jeràrquica de l'Església, com els bisbes diocesans, les orientacions concretes sobre les qüestions públiques que es plantegen en cada lloc i en cada moment històric. Aquestes orientacions compten sempre amb el nostre suport.

L'Opus Dei també actua en barris com el Raval, on tenen contacte amb immigrants de fe o cultura musulmana i d'escassos recursos econòmics. Quina és la seva experiència d'aquesta relació?

La mateixa que tenen molts fidels de l'Opus Dei que conviuen amb persones d'altres creences. La tasca que Braval i Terral desenvolupen, com l'acció social entorn de l'Església de Montalegre, estan obertes a persones no catòliques, com moltes altres institucions del barri. Aquest respecte per les seves conviccions és compatible amb què els mateixos centres socioeducatius no amaguin la pròpia identitat, i hi exerceixin activitats de formació catòlica per als que ho desitgin. Seguim aquest criteri, i no hi ha cap problema.

Però com viu l'Opus Dei la secularització i la crisi de fe d'Occident?

Els fidels de l'Opus Dei són persones corrents, i conviuen en aquest ambient. Vivim aquest fenomen com el viuen tots els cristians. Prefereixo veure, però, en la situació actual una bona oportunitat perquè els cristians

siguem més coherents, portem l'alegria de la fe a tots els ambients i ens impliquem més en el dia a dia de les nostres societats, sense mentalitat de selectes però sense complexos.

De vegades hi ha conflictes com el litigi entre Lleida i Barbastre per les obres d'art. Quina és la postura de l'Opus Dei, present en ambdues diòcesis?

L'activitat de la prelatura de l'Opus Dei està inserida en la pastoral de cada diòcesi. No ens correspon adoptar, ni aquí ni a Roma ni en cap altre lloc, cap postura ni a favor ni en contra en un litigi entre dues diòcesis on treballem des de fa molts anys. Prego perquè es trobi una solució bona per a tots.

Enllaç relacionat:

Versió original en castellà

Oriol Domingo // La Vanguardia

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/els-cristians-
som-ciutadans-del-mon/](https://opusdei.org/ca-ad/article/els-cristians-som-ciutadans-del-mon/) (25/03/2026)